

תיאטרון
באר-שבע

בוא תכיר את **X** אבא

מאת: אלן אייקבורן | נוסח עברי ועיבוד: אורן נאמן | בימוי: מולי שולמן

אדוה עדני

אמיר קריאף

ענבר דנון

אורן כהן

BEER-SHEVA
THEATRE

RELATIVELY SPEAKING

By Alan Ayckbourn | Hebrew version Oren Neeman

Directed by Muli Shulman

מאת אלן אייקבורן
נוסח עברי אורן נאמן
בימוי מולי שולמן
תפאורה נטע הקר
תלבושות אורן דר
תאורה אמיר קסטרו
מוסיקה מקורית אלעד אדר

שחקנים

ענבר דנון - ג'יני

אורן כהן - גרג

אדוה עדני - שילה

אמיר קריאף/מולי שולמן - פיליפ

הצגה ראשונה: 8/7/2017 | משך ההצגה: שעה וארבעים דקות (ללא הפסקה)
עיצוב תוכנייה סטודיו יוכי לנג | צילום תוכנייה מעיין קאופמן | צילום תמונות שער אילן בשור
עיצוב שער פרופגנדה | שירה בפסקול ההצגה סיון טלמור

תיאטרון באר-שבע במשכן לאמנויות הבמה באר-שבע, שד' יצחק רגר 41 באר-שבע טל: 08-6266444
הפשו אותנו ב- www.b7t.co.il

שותפים

תיאטרון באר-שבע נתמך על ידי
עיריית באר-שבע ומשרד התרבות והספורט

מכתשים והקהילה
ADAMA מכתשים והקהילה
מובילים חינוך לתרבות

המשרד
לפיתוח
הנגב והגליל
משרד החינוך והספורט

משרד
החינוך
והספורט

”בוא תכיר את אבא” - על העיבוד | אורן נאמן ומולי שולמן

אז איך בעצם ניגשים אל מחזה אנגלי שנכתב בשנות השישים של המאה הקודמת, וגורמים לו להפוך לקומדיה שמתפרעת על במה ישראלית בשנות האלפיים?

העלילה הרי מתבססת על טעות בזיהוי. זוג מבוגר מארח בביתו זוג צעיר. לאישה, השניים הם זרים מוחלטים, ולבעל - סוד. במקור, הכול מתרחש בימים אחרים ובתרבות אנגלית שמרנית ומאופקת. התקשורת עוברת דרך טלפון קווי בלבד, וליד השולחן זמן השיחה אינסופי. יש המון גינוני נימוס בריטיים, וסבלנות לפטפט ארוך על מזג האוויר...

אבל בימינו? כשהכול מהיר וחד, ו'בטח לא פראיר' - כשהטלפון הסלולרי מודיע איפה אתה נמצא בכל רגע, מצלם אותך בכל פינה? בעידן של "בקיזור, מה הפואנטה?" כשאחרי שלוש מילים אתה כבר 'חופר'... הרי בקרוב יצאו מפינו אייקונים בלבד: 'לב לב', 'סמיילי נקרעתי מצחוק', 'סמיילי זועם'...

כמה להשאיר מהמחזה המקורי, וכמה להטיס ולהתסיס בקצב העידן שלנו? כמה להשען על הסגנון הבריטי העצור, עליו אמר הקומיקאי ג'ון קליז: "אנגלי יעדיף שביתו יעלה באש, רק לא לצעוק ברחוב 'שריפה!' כמו איזה פסיכי... וכמה לקחת בחשבון את הקהל הישראלי, שחייב לחוש שכל העסק אמין בעיניו, אחרת יקרוס הבסיס הקומי. ובלו בסיס - איך נמריא? איך תעופו אתנו?

אז הטקסט קוצר, שינה כמה כיוונים, והתמלא עדכונים וחידושים. אבל למזלנו - בכל פעם שהצמדנו אלינו את האוזן, שמענו תקתוק! קול חד וברור. לא פצצה - שעון! בלב לבה של הקומדיה הזו מתקתק

שעון קומי שאת קפיציו מתח מאסטר גדול. סר אלן אייקבורן מתח כבר את קפיציהן של למעלה משבעים קומדיות. וכשהכול עובד כמו שעון - דמות תגיד משהו מחריד, דמות אחרת תחשוב שגרוע יותר לא יכול להיות, ובדיוק אז - תכנס דמות שלישית, ותכפיל את חוס הגיהנום והלחץ! מצב קיצוני יוביל למצב אבסורדי - יכולתנו להאמין תמתח עד לקצה - ובום - דלת תפתח, והכול ישתנה. שומעים את התקתוק? השעון הזה פועל משנות השישים עד היום, וכנראה לנצח - בכל זמן ועל כל במה. אז גם אם העברנו שעון אנלוגי אל העידן הדיגיטלי - המנגנון הקומי שבלבו - הוא המנצח.

ועדיין, דרכו של העיבוד לא הסתיימה. עכשיו דפיו מגיעים אל חדר החזרות. השחקנים, כולם ישראלים; איש מהם לא בילה על מגרשי הגולף של 'פאנדון הירוקה'... אבל הם בהחלט יודעים מהי תשוקה, וקנאה, וקריזה... מתחת לבגד האנגלי זורם דם ישראלי - קצר-פתיל, רב-קריז.

גם כאן, נוצר ריקוד מרתק בין במאי לשחקן: כמה זמן תוכל למתוח את העמדת הפנים? באיזה אופן תקבלי את הזר המוזר שנחת לך פתאום בגינה, מבלי לחקור סופסוף 'מי אתה לעזאזל?' מהי המחווה האנגלו-ישראלית שלא תחטא למקור, ועדיין תביע 'די! למה-מה-קרה?'

והנה, על שולחן-גינה אנגלי עשוי מעץ ישראלי, אנחנו מגישים לכם את תבשיל-הסיר שה'סר' ואנחנו רקחנו.

מקווים שתהנו.

על המוסיקה | אלעד אדר

הסכמנו בינינו שכשדמות עולה על במה, בשקט, ונשמעת נגינת פיציקטו (פריטה) של כלי קשת במינן נכון ומדוייק - יש סיכוי שנצחק. זו הייתה ההסכמה שממנה התחלתי. הפיציקטו היחיד והמהוסס הפך לשפה שתלווה את המחזה. שפה זו בולטת במיוחד בסצינת ארוחת הבוקר של שילה ופיליפ, מלווה את שתיקותיהם כמו את שיחתם ותפורה במדוייק למידותיה של הסצנה. הדרך בה עבדנו על הסצנה הזו היוותה את האב טיפוס לפיו נעבוד על שאר המחזה. לאחר כמה חזרות בהן ניגנתי ביחד עם השחקנים, צולם וידאו של הסצנה ומול הוידאו ישבתי באולפן והלחנתי. באותה הדרך בה עושים מוסיקה לקולנוע, למשל. אך מכיוון שכאן מדובר במשחק חי על הבמה, כזה שיכול להשתנות מעט מערב לערב, בלתי אפשרי לבנות רצועת מוסיקה אחת שתלווה את כל הסצנה, כמו בקולנוע. במקרה הנ"ל חילקתי את סצינת ארוחת הבוקר ל-20 קטעי מוסיקה שיינוגנו כל אחד בזמנו המתאים: לאחר שורת טקסט כזו או אחרת, במהלך שתיקה, בעקבות מבט או מחווה פיזית וכו'. כך המשכנו לעבוד לאורך כל תקופת החזרות. מנסיים, בודקים אם המוסיקה מצחיקה אותנו (הכי חשוב) ואם בכלל יש בה צורך, מחליטים, מצלמים ולאחר שידענו בדיוק את הכיוון ניגשתי למלאכת ההלחנה הסופית וההקלטה.

צפייה נעימה ומצחיקה.

את העבודה על המוסיקה להצגה זו חילקנו מולי ואני לשני חלקים. הראשון: הידוע והברור. השני: זה שאינו ידוע ושאותו נגלה במהלך החזרות. מבחינת הראשון, סימנו את הצמתים העיקריים במחזה: ידענו שנצטרך פתיח מוסיקלי להצגה, כזה שיאפיין את האווירה הכללית של המחזה ושיצייר בצלילים את הבוקר הלונדוני האביבי אליו מתעוררים ג'יני וגרג. כמו כן, ידענו שנצטרך מעבר מוסיקלי ארוך שילווה את חילוף התפאורה המעביר את הבמה מדירתם של ג'יני וגרג לחצר המטופחת של שילה פיליפ ושבנוסף ילווה החלטתו של גרג לנסוע אחרי זוגתו ולבקר בבית הוריה, למרות הפצרותיה. ידענו על מעבר מוסיקלי קצר לקראת סוף המחזה, וכמובן שנצטרך סיום מוסיקלי להצגה. על החלק הראשון התחלתי לעבוד מייד אחרי הקריאה הראשונה, ולאחר כמה ימים אופי המוסיקה לחלק הזה היה ברור ומוסכם.

החלק השני של העבודה היה המאתגר יותר. כמו בכל תחילת עבודה על הצגה נשאלת השאלה האם בכלל צריך מוסיקה במהלך הסצנות עצמן, ואם כן איזו ובאיזה מינן. לאחר כמה שבועות של חזרות בהם עבדו השחקנים ללא מוסיקה, הצטרפתי וביחד איתם ועם מולי התחלתי לנסות. השחקנים עובדים, בשלהם, ואני פה ושם מנגן משהו, תחילתו של רעיון שלאט מתפתח ואחרי כמה שבועות הופך לקונספט. בפגישות ההכנה לקראת החזרות שוחחנו מולי ואני על איזה סוג של מוסיקה מצחיק אותנו.

"בוא תכיר את אבא" ההיסטוריה של המחזה

לא יהיה זה מוזגוס לומר שבעקבות פרסום המחזה "בוא תכיר את אבא" השתנו חייו של המחזאי אלן אייקבורן מקצה לקצה. בין לילה הפך אייקבורן ממחזאי צעיר לשם הכי חם בלונדון, כמובן שהאמת הרבה פחות זוהרת והיה על אייקבורן לעבוד קשה מאוד בשביל להגיע להצלחה והכרה אך ההיסטוריה אוהבת לציין שזהו המחזה ששם את אייקבורן על המפה. לפני כתיבת המחזה "בוא תכיר את אבא" עבד אייקבורן כמחזאי מקצועי במשך שש שנים וכתב כשישה מחזות אשר עלו על במות בפני קהל. ("החתול המרובע", "בסך הכל אהבה", "סיפורו של אבא" ועוד) ב-1963 הנלו בתיאטרון ויקטוריה את המחזה Mr Whatnot - מכוון פסנתרים אילם מגיע לבית בכפר, ביקור זה הופך להרפתקה יוצאת דופן וסוריאליסטית כאשר הוא מתאהב באישה צעירה ואריסטוקרטית אשר מאורסת לאחר. קומדיה רומנטית, קלאסית אך עם עלילה מסובכת כך שהימיו והטיפול בטקסט היו צריכים להיות עדינים ומחושבים. למרות הליהוק המוצלח לתפקיד מכוון הפסנתרים (הקומיקאי רוני בארקר) ההצגה נכשלה במבחן הקהל וירדה כתב אחר שבועיים. מרוב כעס אייקבורן חשב שלא יכתוב עוד לעולם ואפילו יצא בהצהרות. באופן מפתיע הכישלון הגדול שלו סלל את דרכו להצלחה.

כישלון המחזה Mr Whatnot שלח את אלן אייקבורן לחפש עבודה אחרת. הוא הגיש בקשה לעבוד ב-BBC והתקבל. שם לדבריו יכול היה ללקק את פצעיו ולא חשב לרגע לחזור לכתוב לתיאטרון. אך לחברו הטוב והמנטור שלו, מנהלו האמנותי של תיאטרון הספרייה סטיבן ג'וזף היו רעיונות אחרים לגביו וכאשר הוא שמע שאייקבורן התקבל לעבודה ב-BBC - הוא התקשר לבקש ממנו לכתוב קומדיה לעונת הקיץ של התיאטרון והציע לו מקדמה. אייקבורן הסכים. כאשר סטיבן ג'וזף התקשר כמה חודשים אחר-כך בשביל לשאול על ההתקדמות ענה לו אייקבורן שהמחזה בסדר גמור למרות שלא כתב אפילו שורה אחת. כאשר הייתה אמורה להתפרסם חוברת הרפרטואר של התיאטרון פנה שוב ג'וזף לאייקבורן לבקש לפחות את שם ההצגה, כך במקור נקראה ההצגה "הכל יחסי" אך לאחר ויכוח החליפו ג'וזף ואייקבורן את השם ל"בוא תכיר את אבא" שנשמע לאייקבורן יותר דרמטי.

כתיבת המחזה לקחה זמן רב וזה מכוון שאייקבורן ניסה בכל כוחו לכתוב מחזה כתוב היטב "אני זוכר שניסיתי לכתוב קטע מהמחזה וביקשתי להבין את המנגון הנכון שיגרום למחזה לעבוד, הייתי צריך לאמץ את המוח ולייצר טכניקה חדשה, העבודה הקשה על המחזה דיכאה אותי מאוד ולא רציתי להמשיך ולכתוב". שהתקרב מועד תחילת החזרות החליט אייקבורן לקחת את עצמו בדיים ולכתוב, הוא שכר דירה בקולינגהם ושם ישב וכתב את הדראפט הראשון במשך שלושה יליות, העלילה הערמומית הייתה תוצאה ישירה של השתוללות ודיאלוג נמרץ. אייקבורן התבייש בתוצאה הסופית והרגיש שהמחזה קל מידי. תגובתו של סטיבן ג'וזף הייתה בלתי צפויה "כתבת מחזה מצחיק מאוד" הוא אמר לאייקבורן, אך תגובה נלהבת זו לא שינתה את דעתו, הוא ערך בטקסט שינויים קלים אך ג'וזף הבין ששינויים אלו לא מספקים והחליט לקרוע באופן רנדומאלי דפים מתוך המחזה, ג'וזף ואייקבורן התפלאו לגלות שהמחזה עדיין עובד והבינו שהכוח במחזה הוא שמירת האמינות והמתח של הבדיחות לפני שהן מאבדות את הפואנטה שלהן. ההצגה הצליחה מאוד והתקבלה היטב ע"י הקהל. המחזה עלה שוב ב-1967 בתיאטרון Duke of York ונחשב ללהיט הראשון של אייקבורן בואסט אנד.

מחזה זה הוצג ברחבי העולם ותורגם לשפות רבות.

בישראל עלה המחזה בפעם הראשונה בתיאטרון "הבימה" בשנת 1971 בביומו של טוני ג'ונס.

מבוא לקומדית מצבים מאת ריצ'ארד טאפלינגר

מרצה לתקשורת באוניברסיטת וושינגטון סטייט, בפולמן, וושינגטון.

Washington State University in Pullman

קומדיית מצבים מכונה בעגה הטלוויזיונית סיטקום, כינוי זה מתייחס לכל הסוגים של קומדיות המצבים.

לכל קומדיות המצבים מאפיינים משותפים: הן רלוונטיות לרוח התקופה ולמתרחש בה, הן נותנות הזדמנות לבטא אידאולוגיה מנוגדת לאידאולוגיה הנשלטת, אך רק לעיתים רחוקות הן באמת מערערות עליה. ניתן לחלק את קומדיית המצבים לשלושה סוגים:

קומדיית פעולה, קומדיה ביתית וקומדיה דרמטית.

קומדיית הפעולה היא הסוג הנפוץ ביותר של קומדיית מצבים. הדגש בה הוא על פעולה ועל גימיקים. הסיבוכים והפתרונות בקומדיית הפעולה הם פיזיים ומטרתה העיקרית היא לרגש ולהצחיק.

בקומדיה הביתית הגרעין המרכזי הוא בדרך כלל המשפחה, הדגש הוא על ההתפתחות והצמיחה של בני המשפחה, על היחסים ביניהם ועל יחסיהם עם אחרים. (שכנים, חברים, קרובי משפחה ועוד). בניגוד לקומדיית פעולה, הדמויות בקומדיות הביתיות נתקלות בבעיות רציניות יותר הנובעות מטבע האדם, הבעיות והסיבוכים הם רגשיים ושכליים והפתרונות מהווים חוויית למידה, כל אחד מהמשתתפים לומד לקח ומנסה להשתנות בהתאם.

הקומדיה הדרמטית היא הסוג הנדיר והיותר רציני של קומדיות מצבים. היא אינה מוקדשת כולה להצחקת הצופים. הדגש בה הוא על חשיבה, תוך הצגת נושאים שאינם הומוריסטיים: מלחמה, מוות, פשיעה, הזדקנות, אבטלה, גזענות, מיניות (סקסזים) וכד'. בקומדיות הדרמטיות לעיתים קרובות מוצגות דמויות בעלות נקודות מבט מנוגדות לגבי נושאים מסוימים ומתקיים ביניהן עימות ישיר. השימוש בהומור מעצים את הבעיה והצחוק אינו המטרה העיקרית.

(המבוא נלקח מתוך אתר האינטרנט של ריצ'ארד טאפלינגר וכל הזכויות שמורות לו. תרגום המאמר מאנגלית: נועה שכטר)

אלן אייקבורן | מחזאי סטיריקון ובמאי תיאטרון אנגלי

המחזאי הבריטי, סר אלן אייקבורן, הוא חתן פרס הטוני ופרס אוליבייה למפעל חיים על תרומתו המתמשכת לעולם התיאטרון. אלן אייקבורן, יליד הפרבר הלונדוני האמסטד ב-12 לאפריל 1939 החל את דרכו כמנהל הצגה, שחקן ובמאי. ב-1957 הצטרף לקבוצת התיאטרון של הבמאי סטפן ג'וזף ושנתיים לאחר מכן החל בכתיבת מחזות. עם מותו הפתאומי של ג'וזף, קיבל לידי אייקבורן את ניהול קבוצת התיאטרון. בשנת 1969 זכה אייקבורן בהצלחתו הראשונה על במות לונדון עם המחזה-פארסה *Relatively Speaking* ("באופן יחסי") שכותרתו המקורית הייתה *Meet My Father* ("הכר את אבי"). אלן אייקבורן, כתב לאורך הקריירה המפוארת שלו כ-80 מחזות. רבים מהם קומדיות המנסות להרחיב את גבולות הז'אנר. מחזותיו תורגמו ליותר מ-35 שפות, ומבוצעים על במות רבות ברחבי העולם וזוכים בפרסים רבים. התיאטראות בישראל הרבו להציג ממחזותיו בשנות ה-70 וה-80 כמו "הכל יחסי" ו"עסק משפחתי קטן" בתיאטרון הבימה "שלוש מסיבות", "מיטות משונות" ו"בשם האהבה" בתיאטרון הקאמרי ועוד.

"סטיבן ג'וזף (המנהל האמנותי) ביקש ממני לכתוב קומדיה שתגרום לכל מי שחופשת הקיץ שלו נהרסה ע"י הגשם להתגלגל מצחוק, הם יכנסו תיאטרון ויתאוששו מעט לפני שיחזרו הביתה. זאת נראתה לי סיבה מצוינת לכתוב ועשיתי כמיטב יכולתי לעמוד במשימה."

אלן אייקבורן 1983
Modern Dramatists

אורן נאמן | נוסח עברי

בוגר תיאטרון צה"ל, וסטודיו לדרמה ניסן נתיב. השתלם במחזאות ובימוי ב-Royal Court Theatre, London. בין מחזותיו - תיאטרון הבימה: "יהודי בחושך" (זוכה פסטיבל תיאטרונטו 1996, Conviction עיבוד אמריקאי באוף-ברודוויי, ניו יורק), "תעלולי סקפן" עיבוד. תיאטרון גשר: "עיר" - שירי המחזה, "ים" - קומדיה סוערת. תיאטרון חיפה: "מרחב מוגן", תיאטרון בית ליסין: "מה בעניין שמחה יחזקאל?". תיאטרון החאן הירושלמי: "תמונות מחיי מולייר", "נחמן ביאליק - חיים". תיאטרון הספרייה: "רשומון" עיבוד, "השגחה עליונה", עיבוד ובימוי. "המצודה": עיבוד. אנסמבל כאן: כתיבה ל"פרויקט S2". תיאטרון הקיבוץ: "נעמה והרוח". תיאטרון אורנה פורת לילדים ונוער "אגדת אוצר המילים". הפקות פרטיות: המשכן לאמנויות הבמה "קברט 2006". "הגליל והתחתון", קומדיה. "רוצי איילה" עם נעמה תורן, קומדיה. מוזיאון תל אביב: "זבובים בחופשה" (זוכת פרסי הקהל, הבימוי והמשחק בפסטיבל חיפה להצגות ילדים). כתב עשרות תסריטים עבור הטלוויזיה הישראלית וערוץ 2, מוזיאונים ומרכזי מבקרים; וכן תמלילים לזמרים כגון: רמי קלינשטיין, ארקדי דוכין, שלמה יידוב, מירון מינסטר ורבים אחרים.

מולי שולמן | במאי

שחקן, במאי ומתרגם. בוגר הסטודיו של ניסן נתיב תל-אביב, שנת 2000. שיחק בהרכב האימפרוביזציה "למה אלפקה" - 2001-2007. מאז מאלטר בהרכב "טרי פולינג" ברחבי הארץ ובפסטיבלים בינ"ל. תיאטרון באר-שבע: "הזכייה הגדולה", "יונו והטווס", "קומפני", "הכל אודות חווה", "סובינר", "הכל בגן", "רק אתמול נולדה", "בין חברים", "רומיאו ויוליה", "פרק ב", "קומדיה סקסית בליל קיץ" (משחק ואף עיבד יחד עם ירון ברובינסקי), "עפיפונים", "בימינו לא יוצאים לדו-קרב". בימוי ותרגום - תיאטרון תמונע: "מר קולפרט" - (זוכת שני פרסי "קיפוד הזהב" 2010). גודמן בית ספר למשחק בנגב: "סקאפן"/"מולייר" - שנה ג', 2014 ועוד. טלוויזיה: "זה המצב", "הכל הולך", "בלתי הפיר", "המובילים", "להתבגר" ועוד. קמפינים לוויה ולמד"א. "תראו מי שואל". מדבב זה למעלה מעשור בכל ערוצי הילדים. קולנוע: "חטאים" בבימוי אבי נשר, "ג'סט" בבימוי קובי מחט.

נטע הקר | תפאורה

בוגרת המגמה לעיצוב תיאטרון בפקולטה לאמנויות, אוניברסיטת תל אביב. מרצה במחלקה לאמנויות המסך ב"בצלאל".

בין עבודותיה - כמעצבת תלבושות - תיאטרון הקאמרי: "ילדי הנרות", תיאטרון החאן: "צל חולף". תיאטרון הבימה: "קופסה שחורה", "בגדי המלך". תיאטרון בית ליסין: "מקווה", "אז בפראג". תיאטרון באר-שבע: "גלילאו". כמו כן עיצבה תלבושות למופעים: "ONE" ריטה- מופע קיץ 2006, "מיומנה BE" ניו- יורק. "הי-סקול פסטיגל", "הי סקול פסטיגל 2".

כמעצבת תפאורה - תיאטרון הבימה: "הלהקה", "השוטר אזולאי", "חשמלית ושמה תשוקה". תיאטרון הקאמרי: "מכולת", "אמא קוראז". תיאטרון בית ליסין: "סינית אני מדברת אליך". תיאטרון באר-שבע: "אפריל הקסום", "הרוח ממונטה כריסטו" (זוכת פרס התיאטרון הישראלי לעיצוב במה 2009), "שחק אותה סם", "המון רעש על לא כלום", "איזה יופי", "פרק ב'", "אבודים ביונקרס". תיאטרון חיפה: "גיבור הלובי". תיאטרון הספרייה: "הפלייבוי של עולם המערב". תיאטרון הקיבוץ: "יסודות עוינים", "אל עצמי". פסטיבל עכו: "אווטאר" (זוכת ציון לשבח על עיצוב תפאורה). תיאטרון המדיטק: "שרה גיבורת ניליי".

כמעצבת תפאורה ותלבושות - תיאטרון הבימה: "צורה לאהבה", "מבקר המדינה", "כתר בראש", "טייפ". תיאטרון בית ליסין: "רק אתמול נולדה", "הדבר האמיתי", "עלמה ורות", "שם פרטי", "ארוחת פרידה". תיאטרון הקאמרי: "מי מפחד מוירגיניה וולף?", "זהב טורקי". תיאטרון באר-שבע: "גייפס", "סוביניר", "חבלי משיח", "קומדיה סקסית ללייל קיץ". תיאטרון המדיטק: "אוזו ומוזו מכפר קאקרוזו" (זוכת פרס מעצבת הבמה של שנת 2008 להצגות ילדים). פסטיבל הצגות ילדים בחיפה: "מהמטבח באהבה" (זוכת הפרס לעיצוב תפאורה ותלבושות). תיאטרון חיפה: "החתונה האחרונה", "בומרנג". פסטיבל ישראל: "הזמיר-מסיבת פיגמות".

אורן דר | תלבושות

בוגר לימודי צילום ואומנות, סטייליסט ומעצב תלבושות לסרטים, טלוויזיה ופרסומות.

מעבודותיו בתיאטרון - תיאטרון באר-שבע: "איך למדתי לנהוג", "לא כולל שינה", "המומה רבה", "הרוח ממנוטה כריסטו" (על עבודתו זו היה מועמד לפרס התיאטרון על עיצוב תלבושות), "רוחות", "פרק ב'", "גריין מייל". תיאטרון בית ליסין: "היורשת", "מי מפחד מוירגיניה וולף", "דולפינים", "תה", "האגם המזוהב", "סופי"ש עם תום", "החולה ההודי", "אהבה זה לא הכל", "היופי כן קובע", "כטוב בעיניכם", "האמת מדליה להארי", "אוצר יקר", בית מרקחת שטן- בלוס", "שבטעים", "סיפור ישן- חדש", "לחנך את ריטה", "עקר בית", "האבא", "הזוג המזוהר". תיאטרון חיפה: "בנות עובדות", "הדודה של מנש", "כולם היו בני", "משהו למות בשבילו", "אמנות גזע". תיאטרון הבימה: "החתונת", "לרקוד ולעוף", "משוגעת", "חיזור גורלי", "החולה ההודי". תיאטרון הקאמרי: "לילה לא שקט", "יום במוותה של גו", "ציפור שחורה", "פרק ב'", "קיווז", "האסיר בקומה ה-14". "סשה וניה סוניה ושפיץ", "נשוי במנוסה", "כטוב בעיניכם", "פשוט לאהוב". תיאטרון הספרייה: "מלחמת טרויה לא תפרוץ", "עקומים", "הלילה הקצר ביותר", "ענבי זעם" אופרה הישראלית: מעגנון עד ליון.

קולנוע: "הבועה", פרויקט וידאו דאנס בת שבע. טלוויזיה: "על קצות האצבעות".

בין עבודותיו בפרסום: קסטרו, פלאפון, בנק לאומי, אורנג', גוטקסט, סופרפארם. כמו כן עבד עבור חברות מסחריות ופרויקטים בחו"ל (סין, רוסיה, תורכיה).

אמיר קסטרו | תאורה

2012+2015 מפיק ראשי של תיאטרון תמונע בתל-אביב.

בין עבודותיו בתיאטרון - תיאטרון באר שבע: "סליחות", "אם נדע לאהוב". קאמרי 3: "סוף משחק". תיאטרון תמונע: "Knit & Clean", "שיעור לדוגמא", "רגעים", "פרדוקס", "פנים אחרות", "Melting, According To Law", "פוט, "ותכתוב", "הגוף האחר", "דו"ח התקדמות", "נשמה את לא אשמה", "בחוץ לפני הדלת". פסטיבל חיפה להצגות ילדים: "תופר החלומות", "אופוריה" (פרס התאורה 2016). פסטיבל עכו לתיאטרון אחר: "סתיו", "דרקון הזהב", "זה כל הזמן בורח לי", "פלסטין שנת אפס". תיאטרונטו 2017: "שפווה", "האם דגים ישנים?". גודמן בית ספר למשחק בנגב: "שונאים סיפור אהבה", "הניצוד", "פשוט אל תחשוב על זה", "שעת הילדים", "על קצה הפותחן".

בין עבודותיו במחול - 2013-2017 מנהל טכני ומעצב התאורה של פסטיבל המחול "בין שמיים לארץ" בירושלים. 2013+2016 מעצב התאורה של פסטיבל המחול אינטימדאנס בתיאטרון תמונע. 2015-2016 מעצב תאורה בפסטיבל הרמת מסך. 2016-2017 עיצובים לטובת ביה"ס למחול של סמינר הקיבוצים 2017. 2017 מנהל טכני ומעצב התאורה של פסטיבל המחול ארנבת מרץ (כלים). מוסיקה - 2016: פסטיבל טקטוניקס, תיאטרון תמונע.

אלעד אדר | מוסיקה מקורית

פסנתרן, מלחין ומפיק מוסיקלי, בוגר האקדמיה למוסיקה בירושלים, שרת בצה"ל כמעבד להקות צבאיות. מרצה בבית הספר למוסיקה "רימון". ניגן הלחין והפיק מוסיקלית עשרות פרויקטים בארץ ובחול. עבד עם יהודית רביץ, גידי גוב, דנה ברגר, ירמי קפלן, שם טוב לוי, אפרים שמיר, שלמה יידוב, יגאל בשן, אמיר דדון, גורי אלפי, אבי גרייניק, שרית חדד, תזמורת הסינפוניטה באר שבע, התזמורת הסימפונית אשדוד, תזמורת הקאמרה ירושלים, התזמורת הסימפונית חיפה, התזמורת האנדלוסית אשדוד, תזמורת "רוקדים עם כוכבים", להקת "הלילה עם ליאור שליין" ועוד.

בין עבודותיו - הפיק לזמר דוד ד'אור את אלבומו הבינלאומי "VOICE OF LOVE" שזכה למעמד של אלבום פלטינה והפיק מוזיקלית וניגן בסיבובי ההופעות שליוו את צאת האלבום שנערכו בארה"ב, אוסטרליה, ניו זילנד, פולין, האיים הקנריים, טיוואן, תאילנד, הונג קונג, אנגליה, ספרד, קנדה, דרום קוריאה, טורקיה, הונגריה, יפן וסינגפור. עיבד והפיק את אלבומיו של אלון אולארצ'יק "אולארצ'יק סטייל" ו"יום אחד" אותו הם כתבו במשותף ואת ההופעות שליוו את יציאתם.

הלחין והפיק מוסיקה לתוכניות טלוויזיה, ביניהן: "הבלוק", "קרב סכינים", "אליפות המסעדות", "המשמר האזרחי" (ערוץ 10), "פינו הגדול" (ביפ), "פפראצי", "אוכל רחוב מסיבי לעולם", "השועלים" (YES), "הקרבוביז" (ניקולודיאון), "מעצר בית", "משחק מכור", "מצב האומה", "צחוק מעבודה" (ערוץ 2).

בתיאטרון - תיאטרון אורנה פורת: "צליל משותף". בקאמרי: "לילה לא שקט", "אלקטרה", "על האש", "כבוד אבוד". תיאטרון באר שבע: "שחק אותה סם", "סוביניר", "איפיגניה", "פרק ב'", "חתונת הדמים". תיאטרון הסמטה: "שלום", "צפירה", "סוריה". תיאטרון חולון: "הרפתקה בטלוויזיה". סטודיו יורם לוינשטיין: "מלחמה". בית הספר לאמנויות הבמה: "על האש".

ימית אטיאס | עוזרת במאי

בוגרת "בית צבי" בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה.

זוכת מלגות: אלי ליאון 2008, נירה ושמואל רודנסקי 2008, עדנה פלידל 2009, דיוויד מרסר 2010, נאוה שאן 2011. תיאטרון - "דוניה רוסיטה הרוקה", "פשעי הלב", "בוץ", "תמונות ציד מבוואריה תחתית", "ילדי השמש", "ערב אריות ואופרטות איטלקיות", "סינדרלה", "רווקים ורווקות", "שלוש מסיבות". תיאטרון הספרייה: "פרק ב'", "מרוב אהבה" - ערב ממערכוני ושיריו של יוסי בנאי. "חיפון והירון" HOT VOD YOUNG. תמונע: "חומר למחשבה", בימאית שותפה. תיאטרון גושן: "מתחיל ביום נגמר בטרסאח". "רובינון קרוזו באי", מפיקה בפועל. בית צבי: "מיקה שלי", ע.במאי ניהול הפקה. פסטיבל עכו 2015: "כל הכבוד!" זוכת פרסי האנסמבל, מפיקה בפועל. "האסופית", ע.במאי. "חתול תעלול", ע.במאי + דבר 2. תיאטרון באר-שבע: "עפיפונים", ע.במאי, "גן הדובדבנים", ע.במאי. תיאטרון השעה: "הכוכבים של סבא", ע.במאי. הבימה: "אוויטה", מנהלת הפקה, "בוסתן ספרדי", מנהלת הפקה. מותק של פסטיבל, בימאית משנה.

טלוויזיה - "מותק של פסטיבל יוצאים לדרך הסרט", במאית משנה. "שעת סיפור פפיון", בימאית.

ימית אטיאס, אמיר קסטרו, מולי שולמן

אורן כהן | גרג

בוגר מצטיין של מחזור א' ב"גודמן" - בית ספר למשחק בנגב. זוכה מלגת הצטיינות ע"ש מרק חסמן שלוש פעמים ברציפות 2005-2007, זוכה מלגת מצטיין מחזור תלת שנתי, מלגת תחרות מונולוגים 2007 ומלגת צביקה הדר למונולוגים קומיים 2008. זוכה פרס התיאטרון הישראלי לשנת 2009 בקטגוריית השחקן מבטיח. תיאטרון באר-שבע: "לטיפול יצאנו", "קומדיה של טעויות", "המדריך לחיים הטובים", "הרוזן ממונטה כריסטו", "פיאף", "קן הקוקייה", "החולה המדומה", "גלילאו", "משחזר הסכינים הסיני", "חבלי משיח", "טירונות בלוח", "הגיבן מנוטרדאם", "רומיאו ויוליה", "גרין מייל", "אבודים ביונקרס". תיאטרון הבוגרים: "היירספריי". תיאטרון הקיבוץ: "תרנגול כפרות". קולנוע - "וסרמיל", "שקופים", "כביש 40 דרום". טלוויזיה - "כיפת ברזל", "שביתה" בבימוי רני בלייר, "עממיות". רדיו - מגיש את התכנית "שותפים לתשע" ברדיו דרום.

ענבר דנון | גיני

בוגרת הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין מחזור 2012. זוכת שש מלגות שונות בסטודיו של יורם לוינשטיין. שירתה בתיאטרון צה"ל. בוגרת מגמת תיאטרון בתיכון עירוני א' לאמנויות, תל-אביב. תפקידים בתיאטרון - תיאטרון באר-שבע: "טירונות בלוח" (מועמדות לפרס התיאטרון לשחקנית המבטיחה 2013), "הגיבן מנוטרדאם", "רוחות", "הרולד ומוד" (זוכת פרס התיאטרון הישראלי בקטגוריית השחקנית המבטיחה לשנת 2015), "קומדיה סקסית". תיאטרון תמונע: "עד ראייה". צוותא: "שרוליק- אופרת רוק", תיאטרון המדיטק: "מומו", "מושלמת", "אמיל והבלשים". תיאטרון אורנה פורת: "שתי פנים לאמת". תיאטרון אלמינא: "מחנה קיץ". תיאטרון השעה: "המלך מתיא הראשון". בתיאטרון צה"ל: "הוא והיא- 60 שנה להומור הישראלי". בטלוויזיה - "נפלת חזק" (עונה 2), "רון" (עונה 2), "מתים לרגע" (עונה 2), "אופוריה", "נויורק", "תיכון השיר שלנו" (עונה 1+2), "החברים של נאור", "כיפה אדומה", "בנות הזהב" (עונה 3+4). מופיעה בפרסומות שונות. מנגנת על פסנתר ושרה.

אמיר קריאף | פיליפ

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי, 1997. תיאטרון חיפה: "מרחב מוגן", "אותלו", "המלט", "רומיאו ויוליה", "ציד המכשפות", "גן ריקי", "אירמה לה דוס", "אימפרו". תיאטרון בית ליסין: "עשו עליך סרט", "אלטלנה". תיאטרון הקאמרי: "עוץ לי גוץ לי", "הצמח של אבא", "דמוקרטיה", "המלט", "יתוש בראש", "היה או לא היה". תיאטרון באר-שבע: "הרוזן ממונטה כריסטו", "החולה המדומה", "בוגד", "הכל אודות חוה", "גלילאו", "נורה", "פרח השכונות", "איפיגניה", "הגיבן מנוטרדאם", "רוחות", "רומיאו ויוליה", "פרק ב'", "גרין מייל", "קומדיה סקסית בליל קיץ", "הורים איומים", "אם נדע לאהוב". תיאטרון הספרייה: "בעל אידיאלי", "הבורגנים", "המיזנטרופ", "שדים ורוחות", "הנס של אנטוניוס", "ערב שירי ז'ק ברל". תיאטרון המדיטק בשיתוף בית ליסין: "כטוב בעיניכם". משתתף במופע האלתורים "פרוביזור". פרינג': "מנגינות מוזרות". תיאטרון צותא: "בוא לא נדבר על זה". קריין בחסות של הזכיינית קשת ובפרסומות רדיו וטלוויזיה. צלם ועורך וידאו.

אדוה עדני | שילה

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה, בית צבי. תיאטרון הבימה: "סוניה מושקט". תיאטרון בית ליסין: "ילדה של כולם", "אני לא רפפורט", "מי מכיר את עמוס חפר". תיאטרון חיפה: "השקרן" והמופע המוסיקלי: "שוק המציאות". תיאטרון הקאמרי: "קרום", "אטום". תיאטרון באר-שבע: "מהומה רבה על לא דבר", "הנסיכה והרועה", "הנאהבים", "כטוב בעיניכם", "ציד המכשפות", "אהבה וזיכרון", "אנה פרנק", "בית המלאכה", "לחנך את ריטה", "יתוש בראש", "נוכלים ואוהבים", "כשאת אומרת לא", "לא כולל שינה", "אחרון המאהבים הלוהטים", "בין חברים", "גלילאו", "טירונות בלוח", "איזה יופי", "רומיאו ויוליה", "פרק ב'", "אבודים ביונקרס", "בימינו לא יוצאים לדו-קרב". תיאטרון הספרייה: "פאל ג'ואי", "הלוויה חורפית". המחזמר "גריז". תיאטרונטו 95: "ג'ורדן". פסטיבל לתיאטרון קצר: "חני בעלך אוהב אותך", "מיכל". טלוויזיה: "פרפר נחמד", "תיכון השיר שלנו". משתתפת במופע הבידור "נישואים גרעיניים" אותו כתבה, בימה והפיקה יחד עם בעלה דוד קיגלר.

האנשים שמאחורי הקלעים

מנהלת אדמיניסטרטיבית ועוזרת אישית למנכ"ל דנה קוניו	מנהל שיווק ומכירות ירון משלי	הנהלה ציבורית יור' פרוץ אייל שיינר
עוזרת אישית למנהל האמנותי ליבי בן סימון	מנהלת מח' מכירות ושירות לקוחות אילנית וקנין-בקר	ריימונד אברג'יל קרן און
רכות הפקות ופרויקטים שמרית אלימלך	נציגות מכירה אירית אדרי, ורד דהן, שרה דוויט,	אורן אהרוני אבי אטיאס
אחראית מלבישות לריטה מיגרוב	הלן דוויטש, כלנית זור,	עו"ד דני אליגון
מלבישות יהודית אלקיים, עינת סמואל,	קארין חבאז, אירית יהודה, סתיו לוי,	ד"ר אנגלרט מאיר פיני ברש
שנית ביטון, אביבית עמר	יהלומית פינגל, נטלי רפאילוב	ראובן בן סימון
איפור ועיצוב פאות ותסרוקות מרינה נודל	אחראית משמרת חגית שלי	משה גולדפרב דניאלה גז
מעצבת ומנהלת מחלקת תלבושות ואביזרים גילי כוכבי	שירות לקוחות רותם אבוקסיס, אילנה בגונב,	אשר גרינבאום
מחלקת תלבושות ואביזרים אורה קמומיל	ליאור ביטון, טל כהן, גלינה ליצוס,	ד"ר אהוד דוידסון
צוות במה יוסף ברונשטיין, אריה לוצאטו,	אלנרה מילקוב	פרופ' צבי הכהן
דודו מויאל, יהודה מליסה,	רכות בקרת מנויים יפעת חלילי	אפרת זיו-אספיס
אלעד רחמים, ארבל פורסטר	מנהלת פרויקטים שיווקיים מזל אבר	עפרה חן
מנהלי במה משה הראל, אלי יוספי,	מנהלת מכירות אזור דרום אושרה דגן	אהרון ידלין
אלי יורם, מוטי ברהום, חנוך אברהם	מנהלת מכירות חוץ רונית קריספין	דוד יוסוב
מח' סאונד ומולטימדיה יעקב אבודרהם, אנדריי לומנובסקי,	דוברות ויחסי ציבור איילת בראל	סימה כחלון
אייל פיש, ניר רובין	מנהלת פרסום והפקות דפוס שני אמור	גילה לוי
תאורה רותם אבירם, שמעון זרחי, אבי זוהר,	רכז שיווק בניו-מדיה מיכאל קושניר	עופר ליפשיץ
אלירן צדיק, גבי פרידריך	מנהלת המחלקה החינוכית הילה זנסקר-פז	עליזה מנור
מנהל ומעצב תאורה שמואל מור	מחלקה חינוכית הילה ישעיהו, מאיה מימון,	פרופ' גזר'ג' מרקוביץ
מנהלי הצגה שלמה לסרי, איציק קריספין	נעה בלבן, טניה פיינמן	עו"ד מאיר סהר
מנהל טכני ומנהל מח' סאונד ומולטימדיה אופיר ספיר	רכות מצוינות בתיאטרון גפן אלחיאני	אריה קליינמן
מנהל הפקות ותפעול יואב מהרבני	מנהלת כספים כנרת סברי, רו"ח	אמיר רוזנבלט
יועץ אמנותי עידן ריקלין	הנהלת חשבונות שרה כהן	יוסי רייך
מנהל אמנותי רפי ניב	חשבות שכר והנה"ח אילנית דחליקה	גלית שביט
מנכ"ל אורן אהרוני	מנהלת לשכת הנהלה אירית כהן	יצחק שתיל

להצגה "בוא תכיר את אבא"

מנהל ייצור, הפקות ותפעול יואב מהרבני | מנהל טכני אופיר ספיר | מנהל הצגה שלמה לסרי
מנהל במה חנוך אברהם | עוזרת במאי ימית אטיאס | תפעול תאורה שמואל מור, רותם אבירם, אבי זוהר
תפעול סאונד אייל פיש | ריקוויזיטור יוסף ברונשטיין, אלעד רחמים | מלבישה יהודית אלקיים | פאות רבקה זהבי
תסרוקות ואיפור מרינה נודל | ייצור אביזרים אורה קמומיל, עירית נתיב | בניית תפאורה אהרוני תפאורות
עריכת תוכן לתוכניה נועה שכטר | עריכת תוכניה שני אמור

שחקני התיאטרון

לעונה 2016-2017

(לפי סדר הא"ב)

- אביטל איצי
- אבני תום
- איתן יעל
- אסף רוני
- אפשטיין עמית
- ביטרמן רון
- בן-דוד אודי
- ברובינסקי ירון
- גדני שירי
- גולן שירי
- גורן ליאת
- דוברוביזקי אנה
- דייכס וויקס גייד
- דנון ענבר
- דקה עלאא*
- הגואל אולין
- הרוש אלירן*
- הררי אביגיל
- וינברג מיכל
- זגורי אורי
- זוהר עופר
- חגי תום
- חודרוב תום
- טובלי אורלי
- כהן אורן*
- לוי תמר*
- מאירסון אורה
- מידן זוהר*
- מנקי ניר
- נאה שרון*
- סעדיאן יואב
- עדני אדוה
- פרומוביץ נעמי
- פרץ ניר
- צ'רצ'י יונתן
- קיגלר דוד
- קנטור ארז*
- קריאף אמיר
- רוטשילד ניצן*
- רייך ירמי
- שולמן מולי
- שנל אדם
- שפירא דני*
- תורג'מן מעיין

* בוגרי גודמן
ביה"ס למשחק בנגב

חברי אגודת ידידים לשנת 2017

(לפי סדר הא"ב)

מייסדים

גרינברג אורית
לוצאטו את לוצאטו בע"מ
לוי אריה - הקהילה היהודית של מונטריאול-
Federation CJA
מתן שירותי בריאות בע"מ

ידידים

אביסרור ג'ורג'ט וואלי - אביסרור משה ובני
אביסרור גלית וג'קי - אביסרור משה ובני
אביסרור מורן וירם - אביסרור משה ובני
אבקסיס משה משרד עורכי דין
ער"ד אבקסיס נסים ורינה
איתי רונית ואלדד
אליה רחל ומקס
אלימלך כוכי ומאיר
אניסמן רחל ואבני חיה
אספיס-זיו אפרת ורוני - שבלול הפקות
ORMEDIA - איתן
בליטרא שוש וגיל
בן דוד חביב - אפיק מדיה בע"מ
בן ישי רחל ויוסי - חברת ש.ב.ה שיטות בניה
בן סימון דוד, מנכ"ל - אדמה מכתשים
בן שמואל יצחק
בר שרון ועודד - גלידה באר-שבע
ברקאי פנינה ודניאל
ד"ר ברנר הלל ודורה
גו דניאלה ויוסי
גרינבאום אירית ואשר
דגירנו חושן ושלומי
ער"ד זהר אלי
ד"ר אורי חבושה, רכז התקשרויות - אדמה מכתשים
חמו שי וטל - חמו שי עבודות בניה בע"מ
ד"ר טהר הילה
משרד טולצ'ינסקי שטרן מרציאנו כהן לויצקי ושות'
כחלון סימה ויעקב
להב חגית ואלי
ליפשיץ איריס ועופר
לוי רחל, קשרי קהילה - אדמה מכתשים
גלית ורפי לנקרי
מיטלר אורית ואורי
מסלם לינה וראובן
מרש עליזה ורמי
נב אקולוגיה - אגודה שיתופית חקלאית בע"מ
נב מינרלים בע"מ
נוראל חוי ורחל
נר אבלין וגבי - פארק הרכב גבי
ד"ר יעל סנה ודרורה בני
סדן דגית וירם
סופרו מירב ויובל
סמרג'ה אמיליה וציון
עופר ליאורה - אחים עופר הנדסה
ע.ע.מנור, ייזום, שיווק וניהול בע"מ
פריי שוקולד - צמיגי ליבוביץ
ד"ר חיים ואורנה פרלוק
צבי תקשורת והוצאה לאור בע"מ
קבוצת י.ש. אחים יעקובי YSB
שדה טל
שוורץ יוסי
שופן יהודית
שוורץ יפה ויגאל
שקד חדווה וארז
פרופ' דורית ואלון תבור
תבליני מימון

נותני חסויות ותורמים

אדמה מכתשים
Adelis Fondation/Adelis Foundation

By Alan Ayckbourn

Hebrew version Oren Neeman

Directed by Muli Shulman

Set design Neta Haker

Costumes design Oren Dar

Light design Amir Castro

Music Elad Adar

The cast

Inbar Dannon - Ginny

oren cohen - Greg

Adva Edni - Sheila

Amir Krief/ Muli Shulman - Philip

41 Rager Bvd. Beer-Sheva, Israel

Tel: 972-8-6266444

www.b7t.co.il